

ناساندنی کاره کتەر له رۆمانی "شهوانی ئادهم" ی "بهیان سهلمان" دا عرض الشخصيات في رواية " ليالي آدم " لبیان سلمان Introducing Character in the novel of "The nights of Adam by Bayan Salman"

مهريوان عومهر حسن^١، ناشتی حسين عارف^٢

^١ بهشی زمانی کوردی، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلیمانی، شاری سلیمانی، ههریمی کوردوستان، عێراق
^٢ بهشی زمانی کوردی، کۆلیژی پهروه ده، زانکۆی چهرموو، شاری چه مچه مال، ههریمی کوردوستان، عێراق
Corresponding author's e-mail: mariwan.hassan@univsul.edu.iq

پوخته ی توژی نه وه که:

توژی نه وه که مان به ناویشانی (ناساندنی کاره کتەر له رۆمانی "شهوانی ئادهم" ی "بهیان سهلمان") هه وئده دهین شیوازی ناساندنی کاره کتەر چ له ریگه ی گێره وه بهیت، یا خود له ریگه ی کاره کتەر کان خویانه وه بهیت روونبکه ی نه وه، چونکه تیگه یشتن له و شیوازانیه که له ریگه یانه وه کاره کتەر دهناسریت؛ یارمه تی خوینه ر ده دات بو ئه وه ی قوولتر بروانیتته کاره کتەر کان و ره ههنده جیاوازه کانیا ن شیبکاته وه. ناساندنی کاره کتەر به شیوه یه کی ورد واده کات خوینه ر هه ست بکات، رۆمانووس به لیها تووییه وه وینه ی کاره کتەر کانی کیشاوه. ئامانجی ئه م توژی نه وه به ده رخستن و دیاریکردنی چۆنیه تی ناساندنی کاره کتەر له نیو ئه م رۆمانه دا، هه وئده دات ئه وه ده ریخات، که رۆمانووس چ شیوازیکی له بونیادنان و ناساندنی کاره کتەر کان پهیره وکردوو. توژی نه وه که مان له دووبه ش پیکهاتوو، له به شی یه که مدا باس له شیوازی ناساندنی کاره کتەر له رووی تیورییه وه کراوه، که پیکدی ت له "چه مکی کاره کتەر، شیوازی ناساندنی کاره کتەر له رۆماندا"، له به شی دووه مدا ناساندنی کاره کتەر له رۆمانی ("شهوانی ئادهم" ی "بهیان سهلمان") خراوه ته روو، له توژی نه وه که سود له تیوری (ره خنه ی کۆمه لایه تی) وه گیراوه، له کۆتاییدا ئه نجامه کان خراوه ته روو. به وه ی زۆریه ی کاره کتەر کانی نیو ئه م رۆمانه له سه ر شیوازی ناساندنی ناراسته وخۆ بونیادنراوه، چونکه کاره کتەر کان رۆشنییرن و پرین له وتن بو یه خویان گوزارشت له خویان بکه ن.

کلپه وشه کان: شیوازی، ناساندن، کاره کتەر، راسته وخۆ، ناراسته وخۆ.

ملخص البحث

بحثنا بعنوان (عرض الشخصيات في رواية " ليالي آدم " لبیان سلمان)، ويحاول شرح طريقة تقديم الشخصيات سواء من خلال الراوي أو من خلال الشخصيات نفسها، لأن فهم طرق تقديم الشخصيات يساعد القارئ على النظر أعمق في الشخصيات وفهمها، من هذا المنظور تقدم هذه الدراسة عرض الشخصية ودورها في وصف الشخصية في عقل القارئ، لأن عرض الشخصية بشكل مفصل يجعل القارئ يشعر بأن الروائي قد نجح في إعطاء صورة و هوية الشخصيات، الهدف من هذه الدراسة هو توضيح كيفية تقديم الشخصيات في هذه الرواية. يتكون بحثنا من جزئين. يتناول الجزء الأول طرق عرض الشخصيات نظرياً، بينما يتناول الجزء الثاني أساليب تقديم الشخصيات في رواية (ليالي آدم)، تستخدم الدراسة نظرية النقد الاجتماعي وأخيراً عرضت النتائج في عدة نقاط، معظم الشخصيات في هذه الرواية مبنية على توصيف غير مباشر، لأن الشخصيات مثقفة ومليئة بالقول للتعبير عن نفسها.

الكلمات الدالة: عرض، الشخصية، طريقة، مباشر، غير مباشر

گۆفاری زانکۆی هه له بهجه: گۆفاریکی زانستی ئه کادیمی زانکۆی هه له بهجه ده ری ده کات	
DOI Link	http://doi.org/10.32410/huj-10502
رینککه وه ته کان	رینککه وتی وه رگرتن: ٢٠٢٣/٢/٩ رینککه وتی په سه ندردن: ٢٠٢٣/٣/١٢ رینککه وتی بلا وکردنه وه: ٢٠٢٣/١٢/٣١
ئیمه یلی توژی نه ر	mariwan.hassan@univsul.edu.iq
ماقی چاپ و بلا و کردنه وه	© ٢٠٢٣ پ. د. مهريوان عومهر حسن، م. ی. ناشتی حسين عارف، گه یشتن به م توژی نه وه به کراوه یه له ژیر ره زامه ندی 4.0 CC BY-NC

Abstract:

This study that is entitled "Introducing Character in the Novel of" THENIGHTS OF ADAM by BAYAN SALMAN" is an attempt to show the ways or methods of introducing characters either through narrators or through other characters in the novel. It is believed that understanding the different methods of introducing characters helps the readers of novels to understand the characters better and have deeper knowledge about them. From this perspective, this study presents the presentation of the character and its role in describing the character in the mind of the reader, because the presentation of the character in a detailed way makes the reader feel that the novelist has succeeded in giving an image and identity. The aim of this study is to demonstrate how the characters are presented in this novel. The study uses the theory of social criticism

This study consists of two major parts. In part one, the styles or methods of introducing characters are presented theoretically. In chapter two, the methods of introducing characters in THE NIGHTS OF ADAM. The study is ended by presenting the conclusion of the study through numerous points, Most of the characters in this novel are based on indirect characterization, because the characters are intellectuals and full of saying to express themselves.

Keywords:, Introducing , Character, method, indirectly, directly.

پیشہ کی:

رۆمان وهك ژانریك له چه ندره گه زئیک پیکدیت؛ یه کیک له وره گه زه گرنه گانه کاره کته ره، که ته واوی ره گه ز و ته کنیکه هونه ریه کانیهتر له خزمه تی دهرخستنی جیهان بینی و هه لوئسته کانی نه ودان له به رامبه ر کیشه و گرفته کان. بویه ناساندنی کاره کته ره له نیو رۆماندا نه رکیکه یه کجار قورسه بۆ خودی رۆماننوس، نه م قورسییه ش له چۆنیه تی خولقاندن و چۆنیه تی رۆلپیدان و ناساندنی کاره کته ره به رجه سته ده بیت، به جۆریک ده بیت خۆنیه ر وینه یه کی رۆنی کاره کته ره له زهیندا به رجه سته بکات له م توئینه وه یه دا کار له سه ره نه م لایه نه ی کاره کته ره کراوه. توئینه وه که به پی میتۆدی (وه سفی-شیکاری) نه نجام دراوه. هه روه ها له توئینه وه که سود له تیۆری (ره خنه ی کۆمه لایه تی) وه گیراوه. له سه ره تادا کار له سه ره شیوازه کانی ناساندنی کاره کته ره له رۆی تیۆرییه وه له نیو رۆماندا کراوه، به وه ی شیوازی ناساندنی راسته وخۆ چیه؟ و شیوازی ناساندنی ناراسته وخۆ چیه؟ دواتر له رپی شیکردنه وه ی نمونیه ی نیو رۆمانی (شه وانى ئاده م) ه وه به شیوازیکی پراکتیکی رۆونکرانه ته وه و چۆنیه تی ناساندنی کاره کته ره له نیو رۆمانه که خراوه ته رۆو.

به شی یه که م / ۱- شیوازی ناساندنی کاره کته ره له رۆماندا:

۱-۱ چه مکی کاره کته ره:

کاره کته ره زاراوه یه که له جیهانی شانۆوه هاتوو ته ناو دنیای رۆمانه وه؛ وشه ی Character "ئینگلیزییه و به واتای نه وه که سه دیت که رۆلنیک له سه ره ته ختی شانۆو ده نوئیت، هه روه ها له زمانی کوردیدا به تایبه ت له بواری ره خنه ی نه ده بی و ره خنه ی شانۆی و دهر وونناسیدا بۆ زاراوه ی که سیتی به کار دیت. " (ئیه راهیم، ۲۰۱۶: ۲۴). هه رچی دهر یاره ی کاره کته ره له ده قی رۆماندا، کاره کته ره به ره می کۆی تایبه تمه ندیه کانی مرۆفیکه، هه موو نه و شتانه ی ده توانریت له هه موو ره هه نده کانه وه به وردی له ژیا نی کاره کته ردا بزانی ریت، له پالیدا پیناسی تایبه تی هه ر کاره کته ریک له ناو ده قی رۆماندا دروسته که ن.

نوسه ران له روانگه ی جیاوازه وه باسیان له کاره کته ره و پیکهاته ی نه م توخمه کردوو، له پیناسه ی بونیادگه ره کاندای بۆ کاره کته ره، نه وان

وهك ديارديهه كى زمانى دهرواننه ئەم رەگەزى رۆمان، "فۆستەر" لەو باوەرەدايه "كارهكتەر بارستەيهك وشەيه رۆماننوس سازيدهكات و ناوى لئيدەنئيت و رەگەزى دياريدهكات، هەر وهها شيوهى شياوى بۆ هەلئەبژئيرت و واى لئيدەكات بدويت و بە شيوهيه كى ريكوپيئك هەلسوكهوتبكات." (فۆستر، ۱۹۹۴: ۳۷). كهواته رۆماننوس وئينهى كارهكتەر دهكيشئيت و هەموو رەهەندهكانى ئاشكرادهكات و بەپيى رەوتى رۆوداو هەنگاو بە هەنگاو پەرهى پئيدەدات، هەر بۆيه بونيدادگەرەكان وهك پئيكهاتهيه كى زمانى سەيرى كارهكتەر دهكەن، پئيناوايه كارهكتەر له رۆماندا ناتوانئيت له دەر وهى سيستمى زمان دريژه به ژيانى خوى بدات، بۆيه ئەو كهسئيتيه هيج بوونئيكى له دەر وهى تيكستەكهدا نيهه، به واتهيه كى ديكه تيكستەكه بهسەر خویدا داخراوه و قایل و هەم پابهندى ياسا تايبهتهكانى ناو خوئيهتى، ئەمەش دەمانگهيه نئيه ئەوهى بلئين كارهكتەر له رۆماندا زيندهوهرئيكه له وشە پئيكهاتوو و ژيانئيشى تەنها له رووى لاپەرەكان بهسەر دهبات.

"فليب هامۆن" له روانگهى خوئينه روه دەر وانئته كارهكتەر و پئيناوايه خوئينه روه خوئينه روه رى كارهكتەر له ناو دهق رۆماندا دهئيت "پئيكهاتهيه كه خوئينه ر له ئەنجامى خوئينه ر وهوه دروستيدهكات نەك له ريگى دهقهوه." (عزام، ۲۰۰۵: ۱۱). واته به پيى ئەم بۆچوونهى هامۆن كارهكتەر مۆرفيمئيكى به تالە و خوئينه ر له ئەنجامى خوئينه ر وهوه رۆمانه كه وه به واتا و دهلالهت پريده كاته وه، ليرەشدا بونيدادى كارهكتەر به پيى جياوازي ئاستى رۆشنيرى و پاشخانى خوئينه ر و شيكردنه وهى بۆ كارهكتەرەكانى ناو رۆمان دروسته ديئيت و دهگورئيت. هەندئيكى ديكه له نووسەرەكان له روانگهى پەيوه نديى نيوان كارهكتەر و رۆوداو وه تەماشای كارهكتەر دهكەن و پئناسهى دهكەن، چونكه كارهكتەر بكهريكه كارىگەر پى لهسەر رۆوداو ههيه و رۆوداو كانى ناو رۆمان پەيوه نديى به وه وه ههيه، له رپى وهسفى ئاكار و ئەرکه كۆمه لايه تيبه كه يه وه شيوه كهى دەر ده كه وئيت، له رپى گيرەر وه تايبه تەمەنديى دەر وونى و جهسته پى ئەو وهسفه كرئيت.

سەبارەت بە سەرچاوهى كارهكتەر هەندئيك له نووسەرەكان "واقيع بهسەرچاوهيه كى گرنگى دامەزراندنى كارهكتەر دەزانن، هەر وهها بروايان به وه ههيه كه كارهكتەر دەمانكى جۆراو جۆرى نووسەرى رۆمانه و له پششى ئەوانه وه رۆمانه كه دهگيرئيه وه له رپى ئەوانيشه وه خەون به خوئيه وه دهبيئى." (ئەلوهى، ۲۰۰۹: ۱۱). ئەمەش ئەوه رۆونده كاته وه كارهكتەر وهك توخمئيكى هونەرى چەند له رۆماندا گرنگه، ئەوه ندهش به لای خودى رۆماننوس وهه گرنگه، چونكه رۆماننوس بۆ گەياندى پەيامه كانى به خوئينه ر به كار يانده هئيت.

هەندئيكى ديكه له نووسەرەكان پئيناوايه ناکرئيت كارهكتەر كۆپى واقيع بيئت، به لكو له نيو رۆماندا ده بيئت به شيوهيه كى هونەرى سەير بكرئيت، بۆيه "رۆماننوسى به توانا ناخاوازي كهسانئيك دروستبكات، كه دهقاو دهق نمونه يان له ژياندا هه پى و ئاساپى بن، ئەمە ئەركى ئەديب و هونەر مەند نيهه، بگره لهسەر لاپەرەكاندا كه سايه تى پر ژيان و زيندوو دروستبكات." (خهيات، ۲۰۱۹: ۳۵). واته ئەركى رۆماننوس گواستنه وهى واقيع بۆ ناو رۆمان نيهه، به لكوو پئيشكه شكردى كارئيكى هونەرييه، هونەريش برىتى نيهه له پيشاندانى واقيعى به ردهست يان گوزار شتردىن له هەندئيك هزرى پئيشينه، به لكوو دووباره داھئينا نه وه يه تى.

۲-۱ ناساندنى كارهكتەر له نيو رۆماندا:

رۆماننوس تەكنيكي جياجيا به كاردئيت، بۆ ئەوهى وابكات كارهكتەرەكان جئگهى سەرنج بن، هەندئيكجار ئەم تەكنيكانه به پيى شيوهى نووسين دهگورئيت، تئگه يشتن لهو ريگه يانهى كه بۆ رۆونكر دنه وه و خستنه رووى كارهكتەر به كاردئيت، يارمه تى خوئينه ر دەدات به شيوهيه كى قوولتر له كهسئيتى و سايكولۆجياى كارهكتەر بگات، رۆماننوس بۆ قەناعه تپيكردىن و سەرنج راکئيشان و تئگه لكردىن ههست و سۆزى خوئينه ر به كارهكتەر ههولدهدات وئينهى كارهكتەر به خوئينه ر ئاشنا بكات.

يه كئيك لهو پرسه گرنگانهى له بابەتى كارهكتەرى هونەرييدا ديئته بهرباس، چۆنئيه تى ناساندنى ئەم رەگەزه گرنگه يه له ناو رۆماندا، هەريويه وئناكردىن كارهكتەر به هايه كى هونەرى زۆر گرنگى هه يه، له بهر ئەوهى خوئينه ر پئويستى به كارهكتەرى زيندوو و ئاخپوره به چاو ببئي، جۆريئك له راستگۆي تيدا بيئت، ههست به سروشتى راسته قينهى بكرئيت و زيندوو پى ژيان له ميانهى كارهكتەرەكانى ناو دهقه كه وه به دي بكرئيت، واته ناساندنى كارهكتەر له رۆماندا پئويستى به تواناى رۆماننوسه. بيگومان ناساندنى كارهكتەر به پيى قوناعى ئەده بييش

گۆرپانکارى به سهردا هاتوو، "له رۆمانى ئەدەبىياتى رېالیزمدا كەسايەتییەكان نموونەى هەلۆتست بوون، ژيانیان وه كو خۆى دەخستەر وو، له روى خستنه روى كارەكتەر وه، په یوه ندى به ههستی میژووخوازى ئەو چه مکه كۆمه لایه تییانه وه ههیه، كه رۆماننووس دەیویست له رپى ئەوانه وه گوزارشت له دابونه ریت و مملانیكى سهرده مه كه بکات، به لām له رۆمانى نویدا كارەكتەر به پىچه وانەى رپى پىشوویه وه و له گەل گۆرپانكارىیه كانی كۆمه لنگه ته نیا گوزارشت له ههست و هه لچوونه خودییه كانی ده كات و رهنگدانه وهى ژيانى تاییه تی كارەكتەرن، واته كیشه و مملانى و حەز و خولیاكانی ناخ و دەر وو له گەل دەر وو بهر ده خریتتەر وو"، (حه مه بچكۆل، ۱۹: ۲۰: ۸۲). رۆماننووس دەبیت شىوازی تاییه ت و گونجاو به كار به ئیتت بۆ ناساندنى كارەكتەرەكان.

شىوازی ناساندنى كارەكتەر له رۆماندا چەند جۆرئیکه، هەر جۆرئیکش خاسیەت و تاییه تمەندى خۆى ههیه، باوترینیان شىوازی راسته وخۆ و شىوازی ناراسته وخۆیه له ناساندنى كارەكتەردا، له كارەكتەر سازیدا دوو جۆر شىواز به كار ده ئیتت، "یه كه میان كارەكتەر سازى راسته وخۆ و دوو میان كارەكتەر سازى ناراسته وخۆیه، له یه كه میاندا نووسەر به شىوهیه كى ساده و روون ده ئی، كه پالەوانى چیرۆكى ئەو چ جۆرە مروفئیکه، به لām له دوو میاندا به پيشاندانى رەفتار و گوفتار و كارەكانى كارەكتەرى ناو چیرۆك، ئیمه به وان ئاشنا ده كات، نووسەر ان سوود له ههردوو شىوازه كه وەر ده گرن بۆ ناساندنى كه سه كانی ناو چیرۆكه كانیان"، (ئه لوهى، ۹: ۲۰: ۱۱۵). له نيو ده قى رۆماندا رۆماننووس سوود له ههردوو شىوازه كه وەر ده گرت و به كار باندە هئیتت، هه ندى كیتر له نووسەر ان به شىوازی (شیکارى و نواندن) ناوى ده بن به وهى "رینگى شیکارى تئیدا رۆماننووس به شىوهیه كى راسته وخۆ كه سئیتیه كان به هوى گپره وه یه ك یان كه سئیتیه كى تری ناديار، كه ئه ركى پرۆسه ی گپرانه وهى خراوته ئەستۆ پيشكەش ده كات، و له میانەى ئەو رینگه یه دا خوینەر هه چ ئه ركىكى پئویست نییه بۆ ناسینی ئەو كه سئیتیه، چونكه به ئاسانی هه موو هه ل سو كه وت و سیفه ته كانیان به رجه سته ده كات"، (خه یات، ۱۹: ۲۰: ۴۲). له م رینگه یه دا نووسەر بوار ناداته خوینەر كه به دواى زانیارییدا له باره ی رهنه نده جیاوازه كانی كارەكتەرەكانه وه بگه رى، چونكه كارەكتەر به هه موو رهنه نده كانیه وه به ئاماده كراوى پيشكەش ده كات، به لām رینگه ی ناراسته وخۆ، رۆماننووس دوو رهنه ریز ده وه سئیتت له وهى ده ست بخته نيو روونكر دنه وهى كارەكتەرەكانى نيو رۆمانه كه ی، ئەمه ش واده كات نووسەر بئیلایه ن ده وه سئیتت بوار به كارەكتەرەكان ده دات كه گوزارشت خودى خوین بكن، ئەم رینگه یه شىوازی درامیشى پنده و تريت، كه تئیدا كارەكتەرەكان له رپى كرده كانی خوینانه وه ده خریتتەر وو.

۱-۲-۱ ناساندنى كارەكتەر به شىوازی راسته وخۆ:

له م شىوازه دا گپره وهى هه موو شتران، شیکردنه وه بۆ ههست و سۆز و هزر و بیروبوچوونى كارەكتەر ده كات و به دوا داچوونیش بۆ به شتیک له هه ل سو كه وتى كارەكتەرەكان ده كات، هه روه ا رافه بۆ به شیکى دیکه یان ده كات. ناساندنى كارەكتەر به م جۆرە ده بئته هوى ئەوهى خوینەر پيشوه خته هه موو شتیک له باره ی كارەكتەرەكانه وه بزائیتت، "ئهمه ش ده بئته هوى كوشتنى ره گه زى چپروه رگرتن له لای خوینەر بۆ ناسین و دۆزینه وهى سیفه ت و كه سايه تی كارەكتەر، چونكه حيكایه تخوان هه موو كۆدى رهنه نده كانی بونیادی كارەكتەر ئاشكراده كات و هه چ بواریكیش بۆ خوینەر نا هئیتتیه وه، بۆئوهى لیکدانه وه و شیکردنه وهى تازه له بونیادی كارەكتەر كه بدۆزیتته وه، به جۆرئیک پئویست ناکات خوینەر جارئیکتر هه ل سه نگاندن و به دوا داچوون بۆ رهنه نده كانی كارەكتەر بکات، " (عومه ر، ۱۵: ۲۰: ۶۰). ئەم شىوازه په یوه ندى راسته وخۆى به گپرانه وهى بابەتیه وه هه یه، به واته یه كى دیکه "ئهم جۆرە كارەكتەر سازیه بابەتیه له به ستنه وهى گپرانه وه به رابردووى كارەكتەر وه سەرچاوه ی گرتوه، حيكایه تخوان له چه شنى هه والدا دووباره بۆ خوینەرى گپراوه ته وه"، (ئه لوهى، ۹: ۲۰: ۱۲۵). واته بینین و وینه كیشانى كارەكتەر له دهر وهى رووداوه كاندايه، حيكایه تخوان خۆى وه ك كامپرا ته نیا له دهر وه رووداوه كانی پيش چاوى تۆمار ده كات، له م حاله ته دا حيكایه تخوان هه چ كور تکر دنه وه یه ك یان گشتاندى ناخود بریاردان و هه چ جۆرە ده سئیتتیه و رانئیک له هه ستى كارەكتەر ناکات و ته نیا وه سفى دیمه نه كان ده كات، رەفتار و قسه كانیان تۆمار ده كات، له لایه كى دیکه وه ناساندنى كارەكتەر به مشیوهیه ده بئته هوى ئەوهى رۆمانه كه له هونه رى درامى دوو ربه كه ویتته وه، كارەكتەر به شىوهیه كى وه ستا و پيشانى خوینەر بدات.

وہسف ریگیہ کی راستہ و خوویہ. کہ رومانووس لە ویناکردنی کاره کتەر لەم شیوازەدا پەرەوپی دەکات، ئەمەش بە واتای ویناکردن و وەسفکردنی کاره کتەر لە دیوی دەرەو، زۆریە دی نوسەران ئەم ریگیە بە کاردەهێنن بۆ وەسفکردنی دیوی دەرەو و سیما و جەستە ی کاره کتەر، هەرەها ویناکردنی هەست و سۆزی کاره کتەر بە کورتی، "وہسف بوو بە توخمیکی بنەرەتی لە هونەری رۆمانی هاوچەرەدا"، (قاسم، ۱۹۸۴: ۱۱۲). ئەرکی رومانووس، وینە کیشانی کاره کتەرەکانە، ئەم وینە کیشانەش بە پلە ی یە کەم لە ریگیە وەسفەوویە، وەسف وینە گرتنی زمانییە، وینە ی شتی بێنراو و نەبێنراو دەگرت، بە وشە دایدەرئیت و لە شیویە دارشتندا پیشکەش دەکرت، لە ریگیە کۆپلە وەسفییەکانی ناو رۆمان، ئاستی رۆشنیری و هەلوئستی سیاسی و رەوشت و رەفتاری کاره کتەرەکان رووندەکاتەو، هەرەها جیاوازی بیروباوەریان دەخاتەر، بە پێچەوانە ی ئەم بۆچوونەو هەندیک دیکە لە نوسەران پێیان وایە پیشکەشکردنی کاره کتەر لە رپی رووداوەو پەسندترە لەوہ ی لە رپی وەسفییکی راستەو خوویە بە خوینەر بناسریت، چونکە "کەسیتی ناو رۆمان دەبیت وردە وردە لە ئەنجامی پراکتیکدا سیفەتەکانی خووی بەدەست بەیتیت، واتە بە هەقی خووی بیگاتی و لە ئەنجامی ئەو سیفەتەکانەو بەیت کە رومانووس دەیخاتە پالی"، (ئەلوہنی، ۲۰۰۹: ۱۵۲). جۆری وەسفی کاره کتەرەکان پەیوەندی راستەو خووی بە جۆری جینا و گوئشەنیگی بە کارهاتووہوہیە، ئەمەش هانمان دەدات، کە لە رووی بونیادەو تەماشای وەسفەکان بەکەین و بزانیین لەناو تەوونی هونەری رۆمانەکەدا چۆن بونیادنراو و بە چ شیوازیکی لە لایەن حیکایەتخوان و کاره کتەرەکانی ترەو پێشکەشکراو.

شیوازیکی دیکە، کە بە کارهاتووہ ئەویش بە کارهتانی کاره کتەرکی بەشدارە لە دەقەکەدا بۆ وەسفکردنی کاره کتەرکی تر، هەندیک لە نوسەران پێیان وایە ئەم شیوازە بە ریگیە شیکاری ناراستەو خووی دادەرئیت "بۆ خستەرەو و چۆنیەتی مامەلە کردنی کاره کتەرەکانی دیکە و تیروانینیان بۆ کاره کتەری بەرامبەر، چ وەک خۆدواندن یان گیرانەو بەیت بۆ کاره کتەرکی دیکە"، (ئیراهیم، ۲۰۱۶: ۶۴)، گرنگی ئەم جۆرە لە ناساندنی کاره کتەر لە دەقدا بە جۆریکە "لەوانە یە پیشکەشکردنی کاره کتەر لە روانگی کاره کتەری دیکەو ئەگەر لێزانانە بونیادنرابیت، زیندوویتی و سەرئنج راکیشی بە رۆمانەکە بەدات و شاراوەترین و جوانترین و ناشیرینترین بنەمای رۆحی کاره کتەر بەخەنە بەردەم خوینەرەکان و بێتە هۆی ئەوہ ی کە دەنگی کاره کتەرەکان بیستراوتری تا پادەییەکی گونجاویش نازادبی بۆ جۆلە و بیرکردنەوہ ی ئەوان فەرہەم بکات، (ئەلوہنی، ۲۰۰۹: ۱۴۶).

۲-۲-۱ ناساندنی کاره کتەر بە شیوازی ناراستەو خووی:

ریگیە دووہەمە بۆ ویناکردن و ناساندنی کاره کتەر، لەم ریگیەدا رومانووس ریگیەخۆشەدە کات بۆ کاره کتەری ناو دەق گوزارشت لە بیروبوچوون و هەستی خووی بکات، ئەمەش وادەکات خوینەر رووبەرەووی زانیاری و چوارچێوەیەکی ئامادەکراو نەبیتەو لەبارە ی کەسیتی و رەهەندەکانی کاره کتەرەو، "لەم شیوازەدا گوئشەنیگی حیکایەتخوان سنوردارە و تەنیا ئەوہ ی ئەیبینی یان دەتوانی بیبینی پێشاندەدات، شیویە گیرانەوہ ی رۆمانەکەش شیویە درامییە، لەم شیوازەدا لە پارەو/بەشەو سەیری گشت دەکرت، پاژ دەلالەت لە گشت دەکات"، (ئەلوہنی، ۲۰۰۹: ۱۳۹). بە واتە یەکی دیکە یە کێک لە کاره کتەرەکان گوزارشت لە هەست و خەونەکانی خووی دەکات، لە رپی بە کارهتانی جیناوی کەسی یە کەمی تاکی قسەکەر، ئەم ریگیە بەراورد بە ریگیە ناساندنی راستەو خووی گونجاوترە، چونکە نازادبی زیاتر بە کاره کتەر دەدریت تا ناخ و نازاری خووی دەریبیت، ئەمەش وادەکات کاره کتەرەکان خاوەن دەنگی خوینەر، چونکە رومانووس ریگیەخۆشەدە کات بۆ کاره کتەر تا گوزارشت لە ئارەزووہکانی خووی بکات، کەسیتی خویمان بۆ ئاشکرا بکات لە ریگیە کارو کردەوہ کانییەو لەبەرئەوہ لە شیوازی ناراستەو خووی زۆر لە شیوازی شانۆی نزیکی دەبیتەو.

ئەم شیوازە ئەرکیکی قورس ناخاتە سەرشانی رومانووس بۆ ناساندنی کاره کتەرەکان، بەئکو لە بەرامبەرەدا بواری خوینەر دەدات کە بە پێی پاشخانی هزری و تیگیەشتنی بۆ دەقەکە درک بە رەهەندە جیاوازەکانی بونیادی کاره کتەر بکات، ئەویش لە ریگیە بەشداریکردنی لە رەوتی رووداوەکاندا، بە واتە یەکی دیکە لەم شیوازەدا رومانووس "کاره کتەر لە سەرەتای رۆمانەکەدا لە شیویە مۆرفیمیکی بەتالدا پیشکەش بە

خوینەر دەکات ئەرکی پرکردنەوهی ئەو مۆرفیمە بەتالەش لە ماناو دەلالەت بۆ ناسینی کەسایەتی و ڕەهەندەکانی بونیادی کارەکتەر دەخاتە ئەستۆی خودی خوینەر بەوهی خوینەر دەبیت هەنگاو بە هەنگاو بەدریژایی ڕەوتی ڕووداوەکان چاودێری کەسیتی و ڕەهەندەکانی کارەکتەر بکات، لەگەڵ کۆتاییهاتی ڕۆمانە کەش شارەزایی تەواوی کارەکتەر دەبیت و وینە کە لە مێشکیدا دروست دەبیت"، (عومەر، ۲۰۱۵: ۶۳). بێگومان ئەم وینانەش لە ڕینگەیی کردارەکانی کارەکتەرەوه دروست دەبیت، چونکە کاتیک ڕۆماننوس ڕینگە بە کارەکتەر دەدات خۆی پیشکەش بکات، یەکیک لە بنەماکانی ئەو کار و کردەوانە، کە کارەکتەر لە ناو ڕووداوەکانی نیو ڕۆمانە کەدا ئەنجامی دەدات، بۆیە کار و کردەوه ڕۆلی گرنگی لە ناساندنی کارەکتەردا هەیە، ناسینی کارەکتەر لەم ڕینگەیهوه دەبیتە هۆی زیاتر قەناعەتپێنانی خوینەر بە ڕەهەندەکانی بونیادی کارەکتەر، پیشکەشکردنی کارەکتەر بە ڕینگەیی ناپاستەوخۆ یا لە ڕینگەیی کارەکتەر خۆیهوه خۆیمان پێدەناسینی، یاخود لە ڕینگەیی کارەکتەریکی دیکەیی ناو دەقه کەوه کارەکتەر بە خوینەر دەناسینی.

یەکیک لەو شیوازه گرنگانەیی کە لە ڕۆماندا دەبیت باهەخی پێدەری، چۆنییهتی ناسین و پیشکەشکردنی کارەکتەرە لەسەر زاری کارەکتەر خۆیهوه، واتە ڕۆماننوس ڕیئەدات بە کارەکتەر بۆئەوهی خۆی گوزارشت لە خودی خۆی بکات بۆ ئەوهی حیکایەتخوان ئەم ئەرکە لە ئەستۆبگری، ئەم کردارە ڕینگەیه کە لە ڕینگەکانی کارەکتەرزایی، بە ڕینگەیه کی گرنگی و نوێ دادەنریت، چونکە خوینەر راستەوخۆ لەگەڵ کارەکتەر دەبیت بۆ دەستتێوهردانی نووسەر. کاتیک کارەکتەر لە ڕینگەیی جیناوی (من) گفتووگوو دەکات یان ڕووداو دەگێریتەوه، بەمەش گێرانەوه کە دەبیتە گێرانەوهیه کی خودی، ئەمەش وادەکات کارەکتەر زیاتر لە دەروونی خوینەرەوه نزیکی بیت و هەستبکات راستەوخۆ لەگەڵ کارەکتەر دەدوێت، گرنگی ئەم شیوازه وای لە هەندیک لە ڕەخنەگران کردوو پێیان وابیت ڕۆماننوسی راستەقینە ئەم شیوازه بەرجەستە دەکات لە دەقه کەیدا لەوانە (ئەندریه جید) دەلێت "ڕۆماننوسی خراب لە کاتی بونیادنانی کارەکتەردا، کارەکتەرە کە ئاراستە دەکات و وای لێدەکات بدوێت، بەلام ڕۆماننوسی حەقیقی کاتیک کارەکتەرە کە هەلسوکەوت دەکات، ئەو گوێ لێدەگری و چاودێری دەکات"، (شیخانی، ۲۰۱۲: ۲۷).

لەم شیوازه لە ناساندنی کارەکتەردا "گفتووگوو ڕۆلی سەرەکی هەیە، بووئەوهی ئەوهی کە ناسینی کارەکتەر زیاتر لە ڕینگەیی گفتووگوو نیوان کارەکتەرەکانەوه بیت"، (ئەلوهی، ۲۰۰۹: ۱۴۱). ئامانجی ڕۆماننوس لە بەکارهینانی دیالۆگ ئەوهیه کە هەست و سروشتی کارەکتەرەکان بە هۆیهوه بگوازیتەوه بۆ خوینەر، دیالۆگ ڕینگەیه کی گرنگی بۆ جۆلاندن و ڕاگەیانندی هەلوێستەکان، گوزارشتە لە کاردانەوهی کەسایەتیهیەکان و ناخ و دەروون و هەلوێستیان، جا ئەم کاردانەوهیه چ سايکۆلۆجی یان بایۆلۆجی یان کۆمه‌لایه‌تی بیت، هەریۆیه "دیالۆگ پێوه‌ریکی دەروونی وردە، توانای پۆلێنکردنی دەروونی کارەکتەرەکانی هەیه بە بلیمه‌تی و بە راستگۆیانە، جگە لە ویناکردنی و پەرەپێدانی ڕووداو" (الطالب، ۱۹۷۱: ۵۷). چونکە لە دیالۆگدا هەر کارەکتەرێک دەبیتە خاوەن دەنگ و بۆچوونی تابه‌تی خۆی، بەو واتایه‌ی دیالۆگ گوزارشت لە بیروبوچوون و ئاسته‌جیاوازه‌کانی ئاگایی کارەکتەر دەکات، بۆیه لە ڕینگەیی دیالۆگه‌وه کارەکتەر ناسنامەیی خۆی لە زۆر بواردا بۆ خوینەر ئاشکرادەکات.

یەکیک لە شیوازه‌کانی خستنه‌رووی کارەکتەر لە ڕینگەیی کارەکتەر خۆیه‌وه گفتووگوو ناوه‌یه، واتە قسه‌ لەگەڵ خۆکردنە لەناخه‌وه، بەبێ دەنگ و تەنیا و لە زەیندا، پەنابردن بۆ ئەم تەکنیکه‌ بۆ ئەوهیه کارەکتەر دەربری خودی خۆی بیت، چونکە یەکیک لە ئەرکەکانی مەنەلۆگ خۆی دەبینیتەوه لە "گوزارشتکردن لە کێشه‌ و بیرەکان بە زەنجیره‌یه‌کی لۆجیکی و بێ کەمووکوری، هەروه‌ها خستنه‌رووی دنیای ناوه‌وهی کارەکتەر بۆ دەستتێوه‌ردانی نووسەر لە ڕینگەیی ڕافه‌کردن و وه‌سفکردنه‌وه‌ بۆ ئەوهی کەمترین و بچووکتین دەستتێوه‌ردان لە کارە کەدا بکات" (سەعید، ۲۰۱۳: ۱۵۰). مەنەلۆگ پەيوه‌ندی نزیکتەر و واقیعتەر لە وینە کێشانی بزواتی هەستەکان لە زەینی کارەکتەر بە دیدەهێنی، مەنەلۆگ دەربرینی دەنگی نارازی خودە بەرامبەر بە هەموو کێشه‌ و حەزه‌ چەپنراوه‌کان، راستین و واقیعتین دەربرینه‌، ناتوانریت بە ئاشکراو پڕ بە دەم هاوار بکری و دەربریری، ئەمەش وادەکات وینەیی کارەکتەر لای خوینەر ڕوون دەربریکەوێت.

بخه نه سهه ماهیهه تی ژیان، سهه مانای پیکه وه ژیان و لیبوردن، سهه مانای راست و درۆ له په یوه ندییه ئینسانیهه کاندای، (عهلی، ۲۰۱۵: ۱۰۳).
 ئەمهش ههه وه ههه ههه سههه کیههه، که دهقه که کاری له سهه کردوو، که چۆنیه تی دهستپیکردنه وهی ژیان و په یوه ندییه مرۆفه کان و مانای
 ژیان و بوونه لای تاک له قونای دوای ئەنفالدا.

ههروهه گهه ره وهی بابه تی بهه جوهره کاره کته ره کانی ناو کۆشکمان پیده ناسینیت، که کۆشک لهه رۆمانه دا نه خو شخانه یه که بو
 له خوگرتهی ئەو مرۆفانهی تیکشکان و له ناو ویرانه دا ناسنامه ی خوین و نکر دووه، له رینگه ی وه سفیکه جهسته ییه وه بهه جوهره کاره کته ره کانی
 ناو ئەم کۆشکه پیکه شه به خوینه ده کرتین "ههه هه موو به په یکه ره که سیک ده چوون، راستریشه بلین، که به که لله شه کری ساغ
 ده چوون، به شی خواره وهی قاچیان و به شی سهه وهه شیان هه موو به یه که ده چوو، ده تگوت یه که له سهه یه کیدی گهه وهه، چاویان
 هه نده تی بوو، به چاکه هه موویانی بیی"، (سهه لمان، ۲۰۱۵: ۹)، له بهر ئەوهی دنای ناو کۆشک جیاوازه، بۆیه به چوونه ناو کۆشک وینه که
 ده گۆریت، چونکه له کۆشکدا هه موو چه مکه کان جیاوازه و دا هه ندرانه ته وه، ئەمهش له خه لکیت جودایان ده کاته وه. وه که ئەوهی
 ئەو پیاوانه به یه که بۆ چوون و یه که پره نسپ و یه که ئامانج کۆیان بکاته وه، وه که گهه ره وهی سهه ره کی ده لیت "هه موو دژ به ده ره وه،
 یه که به رگیان له بهر دا بیت، یه که جوهره لویت و هه ل سوکه وتیان هه بیت. ئەمانه، ته نانه ت شیوهی ئاخفتنه کانیشیان شیوازیک بوو
 له ده برین، دژ به دابه شه بوونی خه لکی شار و شارۆچکه و گوند و ئوردوگا و بگره گه ره کیش"، (سهه لمان، ۲۰۱۵: ۲۸۲). بۆیه له نیو کۆشکدا
 پیکه وه ژیانیکه ئاشتیانه و جهه شتی تووندوتیژی و جهه نکه کان، وه به تیروانینیکه قولتر بو ژیان و واتای ده ور بهر و راستی و به خته وه ری
 مرۆفه کان ده ژین، له لایه کی دیکه وه رۆمانووس ره خنه لهو دابه شه بوونه سیاسییه ده گرت که له دوای رابه رینه وه کۆی بواره کانی ژیان له
 کۆمه لگه ی کوردی گرتۆنه وه.

۲-۲ شیوازی ناساندنی کاره کته ره به شیوازی ناراسته وه خو:

لهه شیوازه دا ناساندنی کاره کته ره له رینگه ی کاره کته ره خو یه وه یان له رینگه ی کاره کته ره کانی دیکه ی ناو ده قی رۆمانه وه ده بیت،
 واته گهه ره وهی بابه تی ده ک شیه ته دووه و گهه ره وه بو کاره کته ره کان خوین به جهه هه لیت، بۆیه کاره کته ره کان له رینگه ی هه ل سوکه وت و
 قسه کردنه وه خوین به خوینه ره ده ناسین و لایه نه شاروا هه کانیا ن ده ره خه ن و نه یه نیه کان ئاشکرا ده که ن.
 یه کیک لهو شیوازه گرنگانه ی که له رۆماندا بایه خه پیده دریت له خسته ره وهی کاره کته ره و چو نیه تی ناسینی کاره کته ره دا، ناساندنی
 کاره کته ره له رینگه ی کاره کته ره خو یه وه، ئەم شیوازه رینگه خو شکه ره، که کاره کته ره راسته وه خو باسی باری ده روونی و کۆمه لایه تی و هه رپی خو ی
 بکات، لهه شیوازه دا کاره کته ره خو ی به شداره له رو دا وه کان و له رینگه ی هه ل سوکه وت و ره فته ره وه خو ی به خوینه ره ده ناسینیت. ئەم شیوازه له
 پیکه شه کردنی کاره کته ره له ناو رۆمانه که دا زیاتر به کاره اتوه به راورد به شیوازی راسته وه خو، چونکه کاره کته ره کانی ئەم رۆمانه، پرن له وتن
 و بیر کردنه وه و خو ده برین، بگومان ئەمهش ده گه رپته وه بو ئەوهی که هه ریه که لهه کاره کته ره هه لگری چیرۆک و پاشخانیکه تراژیدین و
 ده بانه وی ئەو چیرۆکانه بگه رپته وه و گوزارشت لهو دۆخه ده روونیان بکه ن، که له ئەنجامی تراژیدیا کانه وه به سهه ریا ندا هاتوه، ئەمهش وای
 کردوو، زۆرتر کاره کته ره کان خوین بدوین و گوزارشت له ئازاره کانیا ن بکه ن، بو نموونه (سهه کینه) که یه کیکه له کاره کته ره سهه ره کیهه کانی
 ناو رۆمانه که، له سهه زاری خو یه وه پیناسی خو ی بو خوینه ره ده خاته ره وه، کاتیک به (ئاده م) ده لیت "وه که خو ت وت کاتم پیوسته تاکوو
 به خو ما ئەجه وه، منش ژنیکی ته نیام، ته نیایی من له وهی تو سامنا کته ره، به که سیکه زل و درێژ ئەجم، که جی له هه یج شو ئینیکا نابیته وه،
 یان به که سیکه زۆر زۆر کورته بالا ئەجم، که له بهر بچووکی هه موو که سه ئەیشیلی، داریش که که وت یان بریته وه، پاش ماوه یه که وشک
 ئەبیت، من ئەو که سه زل و بچوکه م و ئەو داره برا وه یه شم، ئیستا که شه که تو رازی دلتم بو ئاشکرا ئە که ی، په شو کانت، خه ریکه سهه رم
 لی بشیوی، لیم تیبگه، ئەمه ئیجگار سه خته بو ژنیکی له ته مه نی منا گه لیک قورسه لهه دۆخه ی ئیمه تیاین..." (سهه لمان، ۲۰۱۵: ۳۷۹).
 له سهه ره تای گه فته و گو که دا (سهه کینه) ته نیایی خو ی به دۆخیکه سامناک ناوده بات، چونکه یه کیک لهو نه خو شییه ده روونیانه ی کاره ساتی

ئەنفال بۆ مەروۇفی کوردی ھاوچەرخی دروستکردوو، نەخۆشی خامۆشییە، خامۆشی جۆرە نەخۆشییە کی دەروونییە، مەروۇف بە ھۆی ھەندی فاکتەری دەره کی وەک فشاری پامیاری یان تەنگووجە ئەمە کی کۆمە لایەتی یان نالەباری باری ئابوری ژیا نی مەروۇف دوچار کی دەبیتەو، ئەو کەسە دووچار کی خامۆشی دەبیت زیاتر لایەنی گۆشە گەری زالدەبیت بەسەر ھەلسوکەوت و رەفتارە کانییەو، کاریگەرترین لایەنی خراب بەسەر ژیا نی مەروۇفەو دیار نەبوونی چارەنووسیەتی، ئەوانە کی لەو کارەساتە رزگاربیان بوو توشی خامۆشی و مات و مەلوولی نازاری دەروونی و سەرلێشیواوی بوون و سەدان کیشەیان بۆ ھاتۆتە پێش، جگە لەوھی سە کینە کە دایکی دوو کچی گەنجە، بە نیاز بوو یە کیک لە کچە کانی و دوو خوشکە زای بگە یە نیتە لای دەزگێرانە کانیان لە لادییە کی گەرمیان، بەلام بەھۆی روودانی کارەساتی ئەنفال ئاراستە ی رۆشتنیان دەگۆریت بۆسەر سنور. ئیدی کە بەرئیکەوت رپی دەکەوتتە مائی(ئادەم) و لە مائی (وہستا/ ئادەم) دەژین، لێرەدا جۆرئیک لە ھەستی خۆشەووستی لە نیوان (سە کینە) و (وہستا) دروست دەبیت، لە ھەمانکاتیشدا ناتوانیت چارەنووسی ھەردوو کچە کە ی و خوشکە زاکانی لە پینا و خوشی بێرئتەو، بێجگە لەوھی ئەو کارەساتە گەورەیان بەسەردا ھاتوو. وینا کردنی خۆی بە کەسێکی زۆر گەورە و زۆر بچووک مەحالی ئەو بیروکە ی خۆشەووستییە، کە جی نایتەو لە کۆمە لدا، مەگەر بە تێپەربوونی کات و ھەتا رادەیک ئاساییبوونەوھی رووداوەکان، چونکە لە کۆمە لگە ی ئیمەدا رینگە پێدراو نییە، کە ژنئیک لە قونای کامییدا باسی خۆشەووستی بکات و پیاوئیک خۆشبویت، ھەر بۆیە دواتر خۆی دەچوئێ بە دارئیک و شک بوو، وەک ئاماژەیک بۆ و شکبوونی ھەموو خەونە کانی و زەردبوونی سەوزی ژیا نی.

ناساندنی کارەکتەر بەم رینگە گرنگە، چونکە زانستی دەرووناسی ئاماژە بەو دەکات ناسینی کەسیتی کەسەکان بەستراوە بە کار و کاردانەوھی کەسەکانەو، بۆیە ناسینی کارەکتەر لە رینگە ی ھەلسوکەوتەو دەبیتە ھۆی زیاتر قەناعەت پێھێنانی خوینەر بە رەھەندە کانی بونیادی کارەکتەر، ئەمەش زیاتر لەو رەفتارە ی (ئادەم/وہستا) دا دەردە کەوت، کاتیک دەیەوئیت مائە کە ی خۆی بۆ ژنەکان بە جیھتئیت، چونکە شوئینئیک ئارام لە دەروو بۆ ژنەکان نییە، ئەو رووندە کاتەو کە ھۆکاری جیھتئیتە کە ی ھەلپەرستی نییە، بە لکو لە روانگە ی کی مەروۇفایە تیەو، دەئیت "من پیاوی تەنیای و شەو،... من گورگئیک تەنیایم لە نەبوونی مینگە لیک ھەر بلوورئیم، نە تۆبە ئە بە فریکی جیمام بەسەر لوونکە ی شاخیکەو لە سەرمادا ھەر خۆمی پتو بەگرم، نە کەسێکی شەم پەنای بۆ نوئیز بردبیت، تاکو یاسا کانی ئەو دونیایم پێ پرکاتەو، من لێرەم لەم دونیایە، قاچم بە چاکی لە ناو ژیانە، خۆم بە ویستی خۆم دونیای خۆم پر لە واتا کردوو، تا ئەم ساتەش کە لە گەل تۆم، بەدوای ھێچ شتیکدا نەگەر اووم، من گەشتی خۆم بۆ ھەموو شوئینئیک بە ئاسانی کردوو، ھەر بۆیە لەوھش تینگە ی شتم، کە لە ھێچ کونئیک ئاسایش نییە"، (سەلمان، ۲۰۱۵: ۳۷۸). لەم گفتووگۆیەدا (ئادەم) وینە ی خۆی بە روونی بۆ خوینەر دە کیشئیت لەسەر تادا ئاماژە بەو دەکات کە پیاوی تەنیای و شەو، ئەمەش ئاماژە ی بۆ ئەوھی ھەم لە گەل دوخی تەنیای ئاشنایە و خۆی تیدا دۆزیو تەو ھەم ئاشنای شەو، ئەمەش واتە بەرگە گرتنی دوخە تاریکەکان، پاشان ئاماژە بۆ ئەو دەکات کە ھۆکاری ئەم ھەلپەرستی لە ھەلپەرستی و ناچارییەو نییە، بە لکو لە روانگە ی مەروۇفایە تیەو دەیەوئیت لەم دوخە ئارامی ئێرە زیاتر لە خوئیان بگەن، پاشان بریاربەن، سەبارەت بەم ھەلپەرستی و ہستا، (شەونم یەحیا) دەئیت "لەرۆی فەلسەفە ی کۆمە ئناسییەو باس لە گەشبینی و راستگۆی و شکۆی مەروۇف لە کۆمە لگە دەکات، بۆ ئەوھی بوون و بەھا کانی خود بە رینگە کی ئەخلاقی مامە ئە ی لە گە لدا بکرت، بە تاییەت ئەو کاتە ی تاک لە حالەتیک دژواردا یە و پتووستی بە وانیتەر، یاخود کە سایە تیەو کی وەک و ہستا کە خۆی تەنیای ھەلپەردوو"، (یەحیا، ۲۰۱۹: ۱۷). بە واتایە کی دیکە (وہستا) پیمان دەئیت بەھاکان مەروۇف ھاننەدن و بەرەو ئاراستە یە ک نایانەن، بە لکو بە پێچەوانەو ھۆکارن کە مەروۇف بەرەو خودی خۆی دەباتەو. کاتیک دەئین کە مەروۇف بەھۆی بەھاکانەو دەجوئێ، لەوئیدا شتیک شاراوہە ئەویش ئەو حەقیقەتە ی کە ھەمیشە بۆ تاک ئازادی ھەلپەردن یان دیاریکردن پەیدا دەبیت، ئازادی لە پەسەندکردن یان رەتکردنەوھی ھەولەکان، ئازادی لە ھینانەدی یان ئاشکرکردنی مانا شاراوہە کانی دەروونی خۆی، یان نەبیینی ئەو مانایانە، بۆیە ئەم کارەکتەرەش بە ئازادی ئەم جۆرە ی لە شیوازی ژیانکردن و گەرانەو بۆ خود ھەلپەردوو، لە ھەمانکاتیشدا ھاوکاری ژنەکان دەکات، تەنانەت ئەم یارمەتیدانەشی لە روانگە ی دینداری و بیرکردنەو لە دنیا یە کی تر نییە، بە لکو تەنیای لە پیناوی بەھای مەروۇفایە تیەو. ھەر وھا (ئادەم/وہستا) لەسەر زاری خۆیەو داوا لە (سە کینە) دەکات، کە بە شیوہە کی ئەرتی لێ بروانئیت،

رووكه شانه برپاری له سهر نه دات ده لیت "منیش ئه وه نه داوا یه م لیته، كه به چاكی بمبیینی، من له وه كه سانهم، كه به رامبه ره كه م به باشی ناتوانی زوو بمناسیت، دلكرانه وه و راشكاویم وا ده كات، به كسه ر حوكمی ساده ی هاكه زای به سه رما بېر نه وه، بویه ته نها داوام ئه وه به لیت، كه به چاوی ناوه وه ته ماشام بكه". (سه لمان، ۲۰۱۵: ۳۵۹). له م داوا یه دا (ئاده م) كه سیتی خۆی بۆ خوینهر ده خاته روو، به وه ی كه سیتی راشكاو و دلكرانه یه، به لام له گه ل ئه وه شدا كاره كته ره كانی ديكه ناتوانن به كاتیکي كه م له تیروانین و بۆچوونه كانی بگهن، چونكه بۆتینگه یشتن له بیرو بۆچوونه كانی پیوسته قوولتر له گه لی بدوین .

هه ندیکجار كاره كته ر له م شیوازه ی ناساندنا، گرنگترین و ئالۆزترین كیشه ده روونی و هزرییه كانی خۆی ئاشكرا ده كات، خوینهر راسته وخۆ گوپی له دهنگی كاره كته ر خۆی ده بیت، بینه وه ی چاوه رپكات كه حیاكه تخوانیک، یان كاره كته رپكی دی بیت و شیکردنه وه بۆ گرفته كانی بكات، (مه ردۆخ) وه ك یه كپك له كاره كته ره سه ره كیبه كانی ناو ئه م رۆمانه، كاتیک ده گاته كۆشك له رینگه ی گفتموگوویه كه وه روو ده كاته (ئاده م) و هه موو پیاوانی كۆشك و ده لیت "وا ی بۆ ئه چم، كه شتیک لیره كۆی كر دووینه ته وه تا شیوازیکی بونیادگه ر به بوونمان بدهین به كورتی، ژیان بخه ینه بهر وه رزه وشكه وه بووه كان، ... با به راشكاوی بلیم ئیمه بوونمان نییه، له وانه شه ئه مه له هه ستیک تینه پری، كه چی به سه رمانا زاله. هه لئاتمانن به هه ر هویه كه وه بوو بیت، گه رانه به دوا ی مانایه ك"، (سه لمان، ۲۰۱۵: ۲۰۸). له رینگه ی ئه م شیوازه له پیشكه شكردنه وه تابه ته مندپی زۆریك له كاره كته ره كان خراوه ته روو، به وه ی كه كاره كته ره كان دوا ی شالووی ئه نفال ناسنامه و بوونی خویمان لیسه نراوه ته وه، ده یانه وئ به شیوازیکی بنه رته ی بوون و ناسنامه ی خویمان سه ر له نو ی بونیادبنینه وه و ژیان به شیوه یه كی نو ی ده ست پینكه نه وه، به واته یه كی ديكه ئه مه بانگه وا زیکی بوونگه رانه یه، چونكه ره وتی بوونگه رایی ئامانجی ئه وه به مرؤف بروانیتته خۆی، بۆ ئه وه ی بگه رپته وه بۆ ناو بوونی تابه ته ی خۆی و بتوانیت ببیتته خاوه ن بوونی سه ره به خۆی خۆی. ئه مه ش هه مان ئه وه ته وه ره یه كه له كۆشك كاره كته ره كانی بۆ په روه رده ده كریت، به لام له گه ل ئه وه شدا له بهر ئه وه ی كاره ساته كه مه زنه، بویه تاراده یه ك له قوناعی شوكدان و هیشتا بهرچا وروون نین، به واته یه كی دی شیوازی بونیادگه رانه بۆ دۆزینه وه ی بوونی خویمان پیره و ی ل ده كهن، هه موو كاره كته ره كان دوا ی شه ر ناسنامه و بوونی خویمان بزركردوه، به واته یه كی ديكه لییان سه نراوه ته وه، پارچه بوونی هه ر كاره كته رپك له ناو زماندا كۆده كریته وه، ئه ویش له رپی گه رانه وه ی به سه ره هات و حیاكه ته ی خویمان، واته كاتیک كاره كته ر له رپی زمانه وه گفتموگوو ده كهن و بیركردنه وه ی خویمان ده رده خه ن، ئه وه بوونی خویمان ئاشكرا ده كهن.

یه كیكی ديكه له كاره كته ره كانی ناو ئه م ده قه (بئفه ر- زۆزان) ه، كه له سه ر زاری خۆیه وه خویمان پیده ناسینی، به وه ی ئاماده ی هه موو قوربانی دانیکه له پیناوی خۆشه وستییه كه یدا، جا به لایه وه گرنگ نییه به پتی نه ریتی كۆمه لایه تی به كه سیتی لاده ریش دابنریت، بویه كاتیک ده گاته لای ژنه كان و پرساری هۆكاری گه یشتن به م شوینه ی لیده كریت، له وه لامدا ده لیت "... تینه گه ن به دوا ی چی و به دوا ی كیدا كه وتووم؟ ئه گه ر ئه مه له لای ژنی وه ك ئیوه بئحه یایی و بئشووره ییبه و به ریلادان سه یری ئه كهن، ده ی ئه وه من گه لیک بئشه رمم و له هه رچی رپی ئه م دنیا یه یه، لام داوه و رپی خۆم گرتۆته بهر، بۆ ئه وه ی بئحه یایش بیت له رووتان، پیتان ئه ئیم قه ت قه ت وازی ل ناھینم"، (سه لمان، ۲۰۱۵: ۲۳۵). لیره دا ناسنامه ی ئه م كاره كته ره به روونی ده رده كه ویت كه ئافره تپكی یاخیه، چونكه ئه م كاره كته ره بئگویندانه ناره زایی و تانه و توانجی كۆمه لایه تی خۆی بریار له چاره نووسی خۆی ده دات، یاخی ده بیت له هه موو نه ریته كان، هه ولی گه یشتن به خۆشه وستییه كه ی ده دات، به لام به گه یشتنی به خۆشه وستییه كه ی ده مریت. ئه م مردنه كۆتایی به گه رانه كه ی ده هیئت. هه روه ها (سه كینه) له رینگه ی مه نه لوگیكه وه، باس كه سیتی خۆی و (مه ندان) ی خوشکی ده كات له رووی ده روونی و كۆمه لایه تییه وه، كه هه م له رابردوودا ته نیا بوون و پئشبینیش ده كات كه له داها توشدا هه ر به ته نیایی بمیننه وه، وه ها تنشیان بۆ خانووه كه ی (وه ستا)، به جوریک تر ته نیایان ده كات، چونكه خۆشه وستی له نیوان (سه كینه و وه ستا) دا دروستبووه، به لام (سه كینه) له به ره ئه وه ی له لایه ك له كاره ساتیکي وه ك ئه نفال رزگاری بووه و هیشتا ش كاریگه ری له سه ر ماوه، له لایه كی تریشه وه به هۆی ئه وه ی ته مه نی هه لكشاوه و كچه كانی گه و ره بوون هه موو ئه مانه رینگه ره له م خۆشه وستییه، ده بیت یه كیكیان ئه و ی تریان جیبه ئیت، سه ره ئه نجام (وه ستا) و پل ده بیت، ئه مه ش جوریکتر

له ته نياي لای (سه کينه) دروستده کات، "سه کينه له دلیدا وتی" ته نياي بنیادهم نه گه رینیتته وه بۆ خوی، دۆخی ئەم وه ستایه، هه لومهرجی خۆم و مه ندانم ئەهینیتته وه بیر، ژیا نی پيشوومان، به وهش ئەچیت داهاتووشمان، هه ر به ده زووی ته نياي بته نیتته وه، ... ئەم هاتنه ی نيمه، رینخۆشکردنه بۆ شپوهیه کیت له ته نياي، ئەو هه موو شه وه ی به ده م به که وه گریداوه و له ناویانا بۆته گه ریده، هه رچی بیرواری که سانیتره، که له کتیب و چیرۆکه کانا به جوانی بۆمانی ئەگه رنه وه، ده ره قی ساتیکي راستی ته نياي که سیک نایه، ئەوه نه به س نیه تا له ته نياي تیبگه ی، گه ره که تیاشیدا بژی، ورده ورده بیخوی... ئەگه ر نيمه ش له داهاتوودا وه ک ئەم له ته نيايیدا نوqm بین، ئەوا بیروبوچوونمان گه لیک ئەگوریت" (سه لمان، ۲۰۱۵: ۳۶۷). (سه کينه) پیمان ده لیت ته نیا له دۆخی ته نيايیدا مرۆف ده توانیت له خوی وردبیتته وه و تپرابمینی له خودی خوی، هه ر ئەمه ش ده بیتته هوی ئەوه ی مرۆف باشت له خویبگت، پيشمان ده لیت هه رچی بیرواری تیورپی ناو کتیبه کانه وه ک ساتیک ژیا ن له ته نيايیدا نیه بۆ نعووم بوون له خود، وه پيشی وایه گه ر مرۆف گه ییه ئەم ئاسته له ته نياي، ئەوا تپروانی نی بۆ خود و دنیا ده گوریت، جگه له وه ی هۆکاری ته نيايیشی له داهاتوودا ده گه ریتته وه بۆ عاشقبوونی به (وه ستا)، چونکه له م رۆمانه دا عاشقه کان یه کدی به جیده هیلن تاكو له ته نيايیدا بتوانن له خویان و له ئیشق تیبگه ن، بۆیه ئیشق له م ده قه دا بۆ به جیه تیشتن و بریارانه له باره ی خۆوه، ئیشق له پینا و مانا دانه وه یه به خود و ژیا ن، له پینا و بیننه به چاویکی جوانتر، به وردبوونه وه له م رۆمانه بۆمان ده رده که ویت، له راستیدا مرۆف به وه ده توانی مانا بۆ ژیا نی بگه رینیتته وه، که ژیا نی ته رخانبات بۆ خوشووستنی که سانیتر، بۆ ده وروبه ر و کۆمه لگه که ی، بۆ هینانه کایه ی شتیک، که مانا و ئامانج به ژیا نی به خشی.

له نیو سه رجه م کاره کته ره کاند (مه ردۆخ) زۆرتین گفتووگۆی ناوه کی هه یه، چونکه له هه موو کاره کته ره کانی دیکه زیاتر رارا و گومانکه ره، به ر له ده ستپیکردنی سه فه ره که ی و ده رچوونی له مال، له رینگه ی گفتووگۆیه کی ناوه وه ئەوه ده خاته روو به هوی ئەو دۆخه ی که کۆمه لگه که ی تیدا یه، گه ر سه فه ریش نه کات هه ر ده مریت، بۆیه مردنی له رینگه ی سه فه ره که ی هه لپژارد" له به ر خۆیه وه وه ها بریاری دابوو، که چی دیتته ریم، بابیت، ئەگه ر لیره بمینمه وه، هه ر ئەمرم، ره نگه به کوشتن نه ی، به لām به داخه وه، ئەمرم، با برۆم له وه و دوا شه ری خۆم بکه م باشتره"، (سه لمان، ۲۰۱۵: ۳۸۷). دوا ی ده رچوونی له مال و گه یشتنی به کۆشکی پیاوه کان، کاتیک له وێ گفتووگۆ له نیوان (مه ردۆخ) و کاره کته ره کانی کۆشک دروست ده بیت، به هه مان شپوه له رینگه ی گفتووگۆیه کی ناوه کییه وه به خوی ده لیت چیت رینگه نه دات به کاره کته ره کانی دیکه له رینگه ی پرسیا ره وه بگه نه ناخی و شیبکه نه وه "له ناکو دا له خوی پرسی،" من چیم لیره؟ کیم؟ چۆن خۆم بۆیا ن جیه تیشته وه، ته واوی ژیا نمان نه شته رگه ری بکه ن؟ بۆ لپیا ن ئەگه ریم وه ها به هه وه سی خویان ناوه وم شی بکه نه وه؟" (سه لمان، ۲۰۱۵: ۱۸۰). له رینگه ی ئەم وینه یه وه ده رده که ویت که ئەم کاره کته ره له رووی ده روونیه وه چه ند رارا و گومانکه ر و نا ئارامه، که له ده وروبه به گومانه، نایه ویت له رینگه ی پرسیا ره وه درک به ناخی بکه ن. هه ر له کۆشک له رینگه ی مه نه لوگیکي تره وه وینه ی کۆشک وه ک زانکۆیه کی ژیا ن ده کات، چونکه کاریگه ری گه وره ی له سه ر هه بووه، بووه به هوی وه رچه رخان و به رچا وروونی له باره ی سه فه ره که ی، بۆیه له دلی خۆیدا وتی "ته نها کاره ساته گه وره کانی ژیا ن له شوپینکی وه ها برۆانامه ی به رز ئەده نه بنیادهم"، (سه لمان، ۲۰۱۵: ۲۱۲). چونکه مرۆف له کاره ساته کاند ئەزمونینکی زۆر و گه وره فێرده بیت، که له باره ی ئاسای ناتوانی فیری بیت، هه ر ئەمه ش وایکردوه، که کۆشک به زانکۆ بچونیت له لایه ن ئەم کاره کته ره وه، چونکه هه موو ئەوانه ی له کۆشکدان به کاره ساته تپه رپون و هه لگری ئەزمونی دۆخه سه خته کان.

فۆرمیکي دیکه له م شپوازه دا کاره کته ره کانی ناو رۆمانه که له نیوان خۆیا ندا گفتووگۆ ده که ن و ره هه ندی ده روونی و هزری و کۆمه لایه تی یه کتر بۆ خۆینه ر ده خه نه روو، ئەمه ش له رینگه ی زانیاری یان بۆچوونی خۆیا ن به رامبه ر به یه کتر، چونکه "دیالوگ به شپوهیه کی تاییه تی ده رفه ت ده دات که زانیاری راسته وخۆ ده رباره ی کاره کته ر پيشکه شبرکیت، نه ک هه ر ئەوه نده، به لکو قسه وه کو جو له و به شپوهیه کی سازکرا و به ره و ئەویت" (ئه لوه نی، ۲۰۰۹: ۱۴۲). ئەمه ش واده کات له خۆینه ر نزیکتییت و له تپروانی نی خۆینه ره وه زیاتر راستگۆی تیدا ده بیت. بۆ نمونه له گفتووگۆیه کی نیوان (مه ردۆخ و ژینۆ) دا، ژینۆ به جو ریک باس له که سیتی (ئاده م) ده کات ده یچوینیت به ئەده ب و موزیک، چۆن ئەده ب چیت ده گه رینیتته وه بۆ هه موو شت، (ئاده م) یش به هه مان شپوه وای له کاره کته ره کانی ناو کۆشک کردوه، که به چاوی

چیز و جوانی دوباره شته کان ببیننوه دهلیت" ئەو دەمە ی زۆریه مان هاتین بۆ ئیره، ئەو زوو و چیژی بۆ چاک کردین، بەرپز ئادەم بەشتیک ئەچیت له دنیای ئەدەب، چونکه ئەدەب وەک موزیک و هەموو هونەرێکی بەلا، شتیکی که چیژ بۆ شته کان چاک ئەکاتهوه و ئەیهیننیتەوه جیتی خۆی، وەک بلێ له جی چوو بیت یان شکابیت و ئەو بیخاتەوه ئاست خۆی و راستی بکاتهوه. هەر بۆیه تەنها ئەو شی ئه وهموو رابردوو می له بهر ناگری گهرهپی دلی وشک کردهوه"، (سەلمان، ۲۰۱۵: ۸۸). ئەو هی جیگی سەرنجه له م رۆمانه دا تیشکیکی زۆر خراوته سەر پێگی ئەدەب و هونەر له گهران و دۆزینەوهی خودی تاک و دووباره دەستپیکردنەوه به شیوهی بوونیک (رەسەن)، هەر وەک (نیچه) له کتیی (له دایکبوونی تراژیدیا) دا دهلیت "مۆسیقا بەرزترین شیوازی میتافۆره به دروستی و رهوانی راستی بوونمان پیده ناسینیت"، (کهمال، ۲۰۰۶: ۱۶۸). ئەمەش به روونی لای (ئادەم) دەرده کهویت، چونکه (ئادەم) له زۆریه ی شهوه کانیدا کاتیک له گەل (ژینۆ) دا دهچوو سەریان و له ریگی موزیکه وه ولای به شیک له پرسیاره کانی (ژینۆ) ی ده دایه وه (ژینۆ) له گفتووگۆیه کیدا دهلیت "سەرته به ژهنی شمشاله که ی وه لای دایه وه، به پاسه یه کی دووردریژ له ناخی تاریکی ئەو سەربانه بیابان ناسایه دا، شمشاله که ی دهنگیدا یه وه، بیتهوه ی ناوازیکی تایه تیشی لیهو بیت"، (سەلمان، ۲۰۱۵: ۴۸۰). ئەم کاره کتەر پیمان دهلیت به بی موسیقا ئەسته مه له وه تیبگیه ی، جوړیک له جوانی هه یه ده کهویته ئەو دیوی توانای وشه وه، دهچیته قوولاییه ک مرؤف به کوتای و به بی ناگات، موسیقا ئاشکرا کردنی سنوری زمان و ئاشکرا بوونی بئسنووری و نا کوتای جوانیه، "جوانی و هونەر و موسیقا که رهسته یه کی گرنگی ئازادبوون و بلندگه رایی مرؤف، ئەوانن ده توانن پارێزهری جوانی بن"، (عهلی، ۲۰۲۱: ۶۹). له م رۆمانه دا ئەدەب و موزیک و تابلۆ به وردی کاری له سەر کراوه. هەر و هه (ژینۆ) ش وینه ی (مهردۆخ) که یه کیکی له کاره کتەر سەر که یه کان و هک شاعیریکی رارا و نیگه ران ده کیشیت، له گفتووگۆیه کیدا له گەل (مهردۆخ) دا که سیتی (مهردۆخ) به م جوړه دهرده خات، که که سیکه به رده وهام نیگه ران و بیزار و راریه، دهلیت " وه ک ئیمه ناته وی بگه رپیته وه بۆ هیچکوی! تۆ تەنانەت ئەو نەندە بیزاریت، له شوینیکا ئۆقره ناگری، هه ربۆیه زووتریش پیم وتی که تۆ شاعیری، چونکه شاعیری راسته قینه له هیچکوی ئۆقره ناگری، بگره غه م به رۆکت به رنادات، دهنه فەرموو... فەرموو پیم بلێ تۆ به هیچ کوئیه کی دیکه یا نه رۆیشتی؟ نه گه یشتی به جتییه ک، دلته بعهوینیته وه؟"، (سەلمان، ۲۰۱۵: ۱۰۲). جگه له شاعیربوون ئەم دۆخه شی وه ک لیکه وه یه کی جهنگ و کاره ساته کانه، چونکه هەر کاتیک نارامی و ئاسایشمان له دهستدا، تووشی ده بین، یان له کاتی هه سترکردنمان به مه ترسی و هه ره شه ئەم دۆخه مان تووش ده پی، ئەم جوړه له دلە راوی به هیچ شتیکی دیاریکراوه وه په یوه ست نییه. که واته له ریگی ئەم جوړه له پیشکه شکردن وه وینه ی که سیتی (ئادەم و مهردۆخ) بۆ خوینەر ده خریته روو که ئەدەب دۆست و هونەر دۆستن، تەنانەت مهردۆخ شاعیریه شه.

ههروهه له گفتووگۆیه کی نیوان (سه کینه و بیفهر) دا بیفهر که سیتی (وهستا/ئادەم) بۆ خوینەر (سه کینه) ده خاتهروو که دوی سالنیک زۆر تا ئیستاش له چاوه روانی (سه کینه) دایه، ههروهه له هه مانکادا هه لوئستی (سه کینه) ش دهرده کهویت که هه مان هه ست و چاوه روانی هه یه بۆ (ئادەم) به وهی به تامه زرۆیه وه ده پرسیت (ئادەم) نایه ویت بمینیت (بیفهر) به (سه کینه) دهلیت " هه موو ته مه نی به دیار تۆوه دانیشتوو به جی ئەزانی؟ ئەو ئیستا سیگار ناکیشتی ئەشرانی که تۆ به دوایدا ده گه رپی، یان ئەوه تا خۆت و ئەوانی دی بچن بۆ لای یاخوود... " سه کینه لی پرسی " ئەو چی؟ بۆ قسه کانت ته واو نا که ی؟ نایه وی بمینیته وه؟ " (سەلمان، ۲۰۱۵)، لێره دا وینه ی (ئادەم) به جوړیک بۆ خوینەر ده خریته روو، که سیگارشی نه کردوو به هاوده می و نایه وی دوکه لیش هاو رپی بیت، به لکو ته واوی ئەو ماوه یه ی به تهنیای به سه برردوه، چونکه ده یه ویت له نیو ته نیاییدا هه م خۆی و هه م (سه کینه) زیاتر ئاشنای خودی خویان بن، ئەمەش ده گه رپیته وه بۆ ئەوه ی تهنیا له نیو ته نیاییدا ده توانیت خۆی بدۆزیته وه و بزانتی کییه. هه ر کات مرؤف خۆی دۆزیه وه ئەه وکات باشتر له خۆشه ویستیده گات، هه ربۆیه ئەم دوو عاشقه بریاری دووریان داوه له یه کتر، تا بگه ن به م ئاسته ی تهنیای و کانیای خۆشه ویستییه که یان زیاتر هه لقوئیت، هه ر ئەم کاره کتەر له لایه ن (ئەفسانه) شه وه له گفتووگۆی له گەل ژنه کان به جوړیک ده ناسینیت که به دایکی دهلیت " تۆ ئەزانی ئەمدیوی تهنیای چییه؟... ئەم بیاوه تهنیایه، تهنیا، تهنیای فیتری گه رپیده ی کردوو، به بی ئەوه ی له جی خۆی بجوولیت، به ویستی خۆی ریشه ی له کۆمه ل هه لکیشاوه و له جتییه کی چه په کی وه ک نا ئەمه، به تهنیای رواندویه تیه وه، پاشان هه رچی ره گی خوونه ریته که میشک پاشه که وتی

کردوون، ئەو لێ دەرباز بوو، فێری کردوو دنیای دەروو بسترتهوه، که گەشتوووه بهو پلەى تەنیاىیە، ئیدی بە چاکى بێردە کاتەوه، هەچی پووشوپەلاشه، لە مێشکی دەری هیناوه و لە جیانا بێرکردنەوهی قووی رێکخستوو و بە جوانی لەسەر یەک سەفتەى کردوون، نابینی لە کەس ناترسی و شەرم لە کەس ناکات"، (سەلمان، ۲۰۱۵: ۳۷۴). ئەوهی لە ناساندنی ئەم کارەکتەرە بۆ خوێنەر دەخێرتەر و ئەوهیە که بە تەواوتی لە دنیای دەروو دورکەوتوتەوه، تەنیاىی کردۆتە هاودەمی، چونکە لەناو کۆمەلگەدا هاوکیشە که بە جۆریکە که مرۆف لە ناو قەرەبانگی و ئاپۆرای ئەو عەزازیله بێتە دەروو، ئیتر خواوەنى خۆی نییە، چونکە کەسیتی مرۆف بەبێ ئەوان هیچی تێدانامینیتەوه، کەسیتی هەموو دەستکردی ئەوانیدیکەیه، که بە تاکیان بەخشیوه، بەلام ئەم کارەکتەرە پیمان دەلێت، تا مرۆف ئەو سنورە نەبەزینیت و ئەو خەلکە دەمامکدار و حەشاماتە لە دواى خۆیهوه بەجینەهینیت، مەحاله و هەرگیز ناتوانیت خۆی بدۆزیتەوه، کاتیکش توانی ئەم حەشاماتە بەجیبهینیت ئەو کات دەتوانیت بێرکردنەوهی خۆی رێکبخات و بزائیت ئامانجی جیبه، هەموو شتەکان بە جوانی ببینی و خەوشەکانی نیو کۆمەل لە هزری دەریکات، که مرۆفیکیش گەشت بەم ئاستە ئیدی گوئی بە توانجی کۆمەلایەتی نادات و شەرم ناکات لە گەشتن بەوهی دەیهووت وەک لای وەستا دەبێرت.

هەندیکجار لە کارەکتەرسازی نارااستەوخۆدا، بە تاییەت کاتیک کارەکتەریک باسی کارەکتەریک دیکە دەکات، دەبێتەهۆی ئەوهی خوێنەر پەهەندیک یان زیاتر لە پەهەندەکانی بونیادی کارەکتەر بناسیت، که لە توانای گیرەرهویدا نییە ئەو کارە ئەنجامدات لە ناو دەفەکەدا، بۆ نمونە خوشکی ویزدان لە میانەى گفتوگۆیه کی نارااستەوخۆ لە گەل دایکیدا وینەى (زۆزان) مان بۆ دەکات، بەوهی کچیکى وریا و چاونەترسە و شتەکان لە لای دەبێتە جیگەى گومان و تیرامان، ساویلکە نییە تاکو هەوێی خەلەتاندنی بدیت، دەلێت "سەیر بکە، دایکە، ئەم کچە بێقەر ناو، کچیکى نەبان نییە تا لە خواست و نیازی ئیمە تێنەگات، ئەمە لەو جۆرە ئافرهتانهیه، که گومانکەرە، پتویستیشی بە هیچ نییە، تا لەلای ئاشکرا ببیت که ئیمە هەموو رازین بێتە ناومان، گەر خۆی بیهوێ لەلامان جیگیر ببیت... کچیکى گەنجە، تەمەل دیار نییە، وەک خوشی وتی، چاونەترسە، ئی ئیمەش هەر ئەوهمان ئەووت"، (سەلمان، ۲۰۱۵: ۲۳۱). بەم شیوازە لە ناساندنی کارەکتەر، وینەى (زۆزان) بۆ خوێنەر خراوتەر و، بە جۆریک که خوێنەر پتویستی بە وەسفی تر نییە لە پۆمانەکەدا، بۆ ئەوهی لەم کارەکتەرە تیبگات، ئەم کارەکتەرە ئەگەرچی زۆری نەخویندوو، بەلام نەبان نییە هەمیشە لە رینگەى گومانەوه هەوێ بۆ گەشتن بە راستییەکان دەدات، چونکە سەرەتا گومانکردنی، دواتر هەوێدان بۆ وەلامدانەوهی ئەو گومانە و تیفکرین و تیرامان دەبێتە هەنگاوێک بۆ دۆزینەوه و گەشتن بە راستی شتەکان، ئەمەش لە ئەنجامی ئەزموون و جیگۆرکێی زۆر لە نیوان شوینە جیاوازهکان لەلای دروستبوو، بۆیه ژنەکان گەرچی رینگەیان بە کەس نەداوه لە مالهەکان بمانیتەوه، بەلام بەهۆی چاونەترسی و گەنجی و ئازاییهوه دەیانەوێ ئەم کارەکتەرە لایان بمانیتەوه، بەلام (زۆزان) بەردەوام دەبیت لە سەفەرەکەى.

هەر لە نیو کارەکتەرە ژنەکان وینەى کارەکتەری (مەندان) لە رینگەى یەکیک لە کچەکانییهوه بۆ خوێنەر دەخێرتەر و، لە هەمانکاتیشدا هۆکاری بێهاوسەری ئەم کارەکتەرە بۆ خوێنەر دەخێرتەر و، که بۆ هاوسەرەکەى جیبهشتوو، ئەمەش لە رینگەى پرسیار و وەلامی نیوان دوو کارەکتەرەوه، چونکە هەندیکجار پرسیاری کارەکتەریک و وەلامی کارەکتەری بەرامبەری گەل سیفات و ئاکاری کارەکتەریک بۆ خوێنەر ئاشکرا دەکات، بەمەش خوێنەر زانیاری زیاتر لەبارەى کارەکتەری جی مەبەست بەدەستدەهینیت، رەنگە چێزی زیاتر لای خوێنەر دروست بیت، وەک ئەم پرسیار و وەلامەى (بێقەر) و یەک لە کچەکانی (مەندان) لەبارەى (مەندان) و هاوسەرەکەى "من دنیام که لەبەرئەوهی باوکی من ئەترسا، لە هەمووشتیک ئەترسا، بۆیه دایکم ژانیکی تری بۆ ئیمە هەلێژارد، بەلام قەتیش وای دانەناوو بگەینەئەم حالە، بێقەر ناو لێ پرسی، لەچی ئەترسا؟ لە مردن، لەوهی که هیچ نەبیت، پاش مردن و قەت چاوی بە ئازیزەکانی نە کەوتتەوه، دایکم بە پێچەوانەى باوکم، هەمیشە خۆی بۆ پیریوون و مردن حازر کردوو. ئیستاش تەماشای بکە، ئەبینی؟ بەردەوام جلی رەشى سادەى لەبەرە، بێجگە لە سیگارەکەى دەستی کەس بە مێرد نازانی"، (سەلمان، ۲۰۱۵: ۲۴۴). لە رینگەى ئەم شیوازە لە خستەرووی کارەکتەرەوه لەلایەک کارەکتەری هاوسەری مەندان بۆ خوێنەر دەخێرتەر و، بەوهی هەمیشە لە ترسی مەرگدا دەژیا، ترسی لە مەرگ، یان بە بێرکردنەوه لە تالی مەرگ،

ژیانی تاریک و ویرانکردوو، که ژیان بۆ خۆی پرە له روناکی و بونیادنان، ئەگەرچی مرۆف له ئەزەلەو له مردن ترساوه، چونکه دەزانیت رۆژنیک دیت دەبیت بمریت، ئەوهی مرۆف لێ دەترسیت مردن نییه، بەلکو لهوه دەترسیت هەرگیز دەست به ژیان نه کاتهوه وهک ئەم کاره کتەرە نازیزه کانی نه بینیتهوه، بپرکردنهوه له مهرگ ئازار به خشه، نهک مهرگ خۆی، بهلام (مهندان) به پێچهوانهوه هه مێشه ئامادهبووه بۆ هه موو قوئاغه کانی ژیان و روه به رووی بووتهوه به مردنیشهوه، ئەمەش هۆکاری جیاپوونهوهیان بووه، جگه لهوهی بهرگهشی ئامازه بۆ لهدهستدانی نازیزانی له شالۆی ئەنفالدا، ههروهها وهک زۆرێک له ئافرهتانی رزگاریبووی ئەنفال بیری له هیچ پیاویکی دیکه نه کردۆتهوه تا بیکاته هاوسهری، هیچ پیاویک وهک هاوسهر هه ئنا بژیت بۆ هه مێشه.

ههروهها له گفتووگووێه کی نیوان (ژینۆ و مهردوخ)دا، (ژینۆ) کاره کتەری (مهردوخ)مان بۆ درده خات، که ئیشق له لای (مهردوخ)، جوړنیکه له ترس ناتوانی بهرگه ی نزیکی بگریت، بۆیه هه رکات پێیده گات لێ دوورده کهوتیهوه بۆ ئەوهی ئەو ئیشقه به جوانی بمریتهوه وه هه مێشه به خهون و جوانی ئەو ئیشقه وه بژی ده لیت "ئه گهر وایه، کاک مهردوخ، ئەه ی پیم نالی بۆ تۆ لهو شوێنه نه گیرسایتهوه، که ژنیک، ئیشقیک به پیرتهوه هات؟ مهردوخ به دهنگیک پر په شیمانی وتی، نازانم، قوربان! به راستی خوشم نازانم! ژینۆ، وهک تانه ی لێ بگری، هه ر به چرپه و ئاوازیکی سه رزه نشتی پێ وت "من وای بۆ ئەجم، که تۆ خه ونیکت هه یه سه بارهت به ئیشق، نهک خودی ئیشق، ئەمه جودایه. به بروای من، تۆ ئەوهنده شیتی ئیشقی، ئەوهندهش لێ ئەترستی، هه رکاتیک دۆزیته وه، لێ دوور ئەکه وپیه وه. تۆ لهو که سانه ی، که بهرگه ی نزیکی ئیشق ناگری". (سه لمان، ۲۰۱۵: ۲۸۸). وهک درده که ی ت لای ئەم کاره کتەرە ئیشق ئامرازه نهک ئامانج، چونکه ئەم پێ وایه ئیشق ئامرازیکه بۆ بینینی جوانیه کان و ده به ویت جوانیه کان ببینیت ئیشق ته نیا ئامرازی گه یشتنه بهو ئامانجه، بۆیه هه ر کاتیک پێشیده گات له ترسی ئەوهی ئەم ئیشقه بگاته قوئاغی داکشان و چیر جوانیه کان نه بینیت، بۆیه جێیده هیلیت، جگه لهوهی ئەم کاره کتەرە بهرگه ی قورسای ئیشق ناگریت، چونکه ئیشق وهک هه لگرتنی شاخیکه له سه ر دوو په نجه، بۆیه (مهردوخ) بهرگه ی ئەم باره قورسه ناگریت.

ئه نجام:

- ۱- له رۆمانه کهدا هه ردوو شیوازی (راسته وخۆ و ناراسته وخۆ) له ناساندنی کاره کتەرە کاندایه کارهاتوو، بهلام به شیتی زوری کاره کتەرە کانی نیو ئەم رۆمانه له سه ر شیوازی ناساندنی ناراسته وخۆ بونیادنراوه.
- ۲- حکایه تخوانی ئەم رۆمانه له شیوازی ناساندنی کاره کتەر به شیوازی راسته وخۆ پستی به وه سفی دره کی به ستوو، زیاتر بۆ ناساندنی کاره کتەری ناکارا و لاوه کییه کان به کارهاتوو، وهک پیاوانی کۆشک و ژنای ناو تابلۆکه
- ۳- له شیوازی ناساندنی کاره کتەر به شیوازی ناراسته وخۆ گفتووگوو رۆی سه ره کی بینیه له ناساندنی کاره کتەر به خوینەر، کاره کتەر سه ره کییه کانی وهک "سه کینه، ئادهم" لهم رێگه یه وه به خوینەر ناسیترهوه.
- ۴- به هۆی ئەوهی زوری کاره کتەرە کان رۆشنیر و خاوهن ئاستیکی به رزی هزرین، بۆیه دره بری خودی خوینان و گوزارشت له ناخ و هزری کۆمه لایه تی وه له سه فییه کانیان ده کهن، ئەمەش وایکردوووه شیوازی ناساندنی ناراسته وخۆ زالبیت به سه ر بونیادی رۆمانه کهدا.

لیستی سه‌رچاوه‌کان:

سه‌رچاوه‌کان به زمانی کوردی:

- ئه‌لوه‌نی، نجم خالید، (۲۰۰۹)، کاره‌کته‌ر سازی له رۆمانی (ئێواره‌ی په‌روانه‌ی به‌ختیار عه‌لیدا، چاپخانه‌ی موکریان. خه‌یات، ئاری عوسمان، (۲۰۱۹)، روانگه‌ی ره‌خنه‌و روانینی تیۆری، ده‌زگای چاپ و په‌خشی نارین.
- سه‌عید، جه‌لال ئه‌نوه‌ر، (۲۰۱۳)، گفتووگۆ له رۆمانی کوردی کرمانجی خواروودا (۱۹۹۱-۲۰۰۳)، چاپخانه‌ی که‌مال، سلیمان نی
- عه‌لی، به‌ختیار، (۲۰۲۱)، له‌ده‌ستدانی ئاسمان، له‌بلاوکه‌راوه‌کانی ناوه‌ندی رۆشنییری ره‌هه‌ند.
- عه‌لی، به‌ختیار، (۲۰۱۵) چیژی مه‌رگ دۆستی، چاپی دووهم، ناوه‌ندی رۆشنییری ئه‌ندیشه.
- هایدگه‌ر، (۲۰۰۷)، شوپشیکه‌ی فه‌لسه‌فی، د. محمد که‌مال، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.
- سه‌رچاوه‌کان به‌ زمانی عه‌ره‌ی:
- عزام، محمد (۲۰۰۵)، شعریه‌ الخطابا لسه‌رد، من منشورات اتحاد الکتاب العرب، دمشق.
- فوسته‌ر، آ.م. (۱۹۹۴)، ارکان الروایه، ت: موسی العاصی، مطبعه‌ دار جروس، طرابلس، لبنان.
- قاسم، سیزا احمد، (۱۹۸۴)، بنا الروایه- دراسة مقارنة الثلاثیه نجیب محفوظ، مطبعه‌ الهیئة الصریه للکتابه، قاهره.
- نامه‌ی زانکۆی:
- ئیه‌راهیم، خالید قادر، (۲۰۱۶)، بنیاتی کاره‌کته‌ر له رۆمانه‌کانی (ئیه‌راهیم ئه‌حمه‌د و غایب توعمه‌ فه‌رمان) دا، زانکۆی چه‌رموو، کۆلیژی په‌روه‌رده، نامه‌ی ماسته‌ر.
- حه‌مه‌ بچکۆل، ئاهه‌نگ شه‌فیک، (۲۰۱۹)، گوته‌ری جه‌سته له رۆمانی کوردیدا کرمانجی خواروو سالانی (۱۹۹۵-۲۰۰۵)، زانکۆی سلیمانی، کۆلیژی زمان، نامه‌ی دکتۆرا.
- عومه‌ر، عه‌ونی ئه‌مین عومه‌ر، (۲۰۱۵)، بنیاتی کاره‌کته‌ر له دوو رۆمانی (فه‌هاد په‌ریال) دا به‌نموونه‌ی (مولازم ته‌حسن و شتی تر) و (هۆتیل ئه‌وروپا)، زانکۆی سه‌لاحه‌دین، کۆلیژی په‌روه‌رده، نامه‌ی ماسته‌ر.